

situation, hvor vi fik en million flygtninge fra de baltiske lande, og det var lykkedes lad os sige 500 at komme om bord på et skib, der sejlede til USA. Hvad ville vi så sige til en henvendelse fra den amerikanske regering om, hvorvidt vi kunne tage de 500 tilbage, fordi de syntes, det var mere naturligt, at de var i nærområdet. Hvad ville vi sige til sådan en henvendelse? Hvad ville hr. Helge Adam Møller sige til en sådan henvendelse?

(Kort bemærkning).

Helge Adam Møller (KF):

Ja.

(Kort bemærkning).

Søren Søndergaard (EL):

Det vil sige, at i den situation, hvor Danmark har 1 million flygtninge fra Baltikum, vil vi se Det Konservative Folkeparti stille sig op og kræve, at vi får 1 million og 500. Den dag glæder jeg mig til.

Arne Melchior (CD):

Det sidste skulle vel ikke forstås sådan, at hr. Søndergaard glæder sig til en halv million flygtninge i Danmark fra noget land.

Hvad CD i øvrigt mener om det her forslag, har jeg vel nogenlunde tilkendegivet i de tre korte bemærkninger, som jeg har haft lejlighed til at tage i formiddagens debat, men jeg har selvfølgelig at sige, at CD ikke kan støtte forslaget. Vi mistænker slet ikke forslagsstillerne for noget af det grimme, som hr. Helge Adam Møller havde hørt ud af en række korte bemærkninger, for vi kender de mennesker og de partier så godt, at vi ved, det bestemt ikke er deres hensigt.

Men man bliver nu lidt forstemt, når man hører hr. Helge Adam Møller stå og sige, at det, vi vil gøre, er at hjælpe ved at gældsætte Danmark; altså at vores børn så skal betale for vores godhed. Det er der jo ikke tale om, og fru Lotte Henriksen har været inde på det i en kort bemærkning.

Hr. Helge Adam Møller ved et hundrede procent, at i de sidste 10, 15, 20 år, hvor vi har modtaget en del flygtninge fra andre lande, er vi kun blevet rigere samtidig. Bruttonationalproduktet, samfundsformuen, er steget. Den enkelte borgers, den enkelte families rådighedsbeløb og økonomiske frihed er kun blevet bedre i den periode. Det gælder ikke enhver person, idet der var nogle, der måtte gå fallit og kon-

kurs og gå på tvangsauktion. Det er heldigvis i de senere år blevet færre, men generaliserende sagt er vi alle blevet mere velstående, og samtidig betaler vi i øjeblikket af på vores gæld til udlandet. Så det er en – vil jeg godt sige til hr. Helge Adam Møller – grov og ubehagelig tilsnigelse at sige, at jeg eller andre ordførere – ret mange må det så gælde – vil være godgørende for vore børns og børnebørns penge. Det passer jo ikke.

Så rådede hr. Helge Adam Møller mig selv til at tage tegnebogen op. Jeg behøver faktisk ikke hr. Helge Adam Møllers råd i den retning. Vi har et tiendeprincip derhjemme. Ikke noget efter nogen lov, men bare fordi vi synes, vi skal holde kontrol med os selv, for det har vi mennesker jo svært ved.

Derfor tror jeg, det er sundt, at den indenlandske velgørenhed – hjælp til syge, hjælp til svage, hjælp til ledige – er en solidarisk samfundsopgave og ikke overladt til humøret eller lysten i den enkelte situation hos den enkelte borger eller familie, for så er jeg bange for, at det bliver lidt småt med det. Lad os da hellere være glade for, at vi er så kloge at lave nogle fælles regler, så ingen undslår sig, sådan som visse kommuner undslår sig, og hvilke er det, der undslår sig? Det er de rige! Læg mærke til det!

Se, vi, der skulle flygte fra Danmark i 1943, var heldige, ikke fordi det var morsomt at være flygtning, men vi var heldige, fordi vi havde et land i nærheden, der ville modtage os og oven i købet indbød os. Men tro ikke, at det er morsomt at være flygtning selv under de forhold.

Der er nogle, der tror, at flygtninge kommer her af bekvemmelighedsgrunde. Tro endelig ikke, at det er en sjov, behagelig eller god situation at være i, men sandheden er jo, at de fleste steder findes der ikke sådant et land i nærheden. Da folk flygtede fra Sri Lanka kunne de ikke komme til Indien, for Indien ville ikke tage dem.

Hr. Helge Adam Møller ved jo også og er opmærksom på – det fremgår af forslaget – at 95 pct. af flygtningene er i nærområder. Men jeg tror ikke, forslagsstillerens regnestykke går op, og jeg har ikke hørt villighed til at tage penge op af lommen og finansiere den omlægning af bidragene til vores solidariske hjælp til medmennesker, som der her lægges op til. Men jeg kan love for, at CD altså er med til bevilge flere midler på den konto.